

Čís. 9393.

Je-li při uplatňování vzájemné pohledávky započtením třeba vyúčtování, jest je provést ve sporu, v němž bylo započtení uplatněno.

(Rozh. ze dne 21. listopadu 1929, Rv I 1774/28.)

Oba nižší soudy přiznaly žalobci zažalovaný peníz, majíce za to, že vzájemné pohledávky, namítané žalovaným k započtení, se nehodí k započtení.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Nižší stolice mají mylně za to, že, když jest potřebí vzájemného vyúčtování, by se ukázalo, zda a pokud existuje vzájemná pohledávka žalovaného k započtení namítaná, nehodí se tato pohledávka k započtení, dokud nebudou oběma stranami složeny účty, neboť prý tento vzájemný poměr mezi stranami musí býti napřed vyřízen a teprv kladný výsledek může býti zůžitkován, do té doby že jest vzájemná pohledávka nelikvidní a nezpůsobilá k započtení. Avšak ono žádané vyúčtování musí se provést právě ve sporu, v němž se započtení namítá, neboť platný civilní soudní řád připouští každou jakoukoli stejnorodou pohledávku k započtení, ať pochází z jakéhokoli poměru a ať předpokládá vyúčtování sebe složitější a obtížnější, a připouští jen, by žalobní pohledávka nebyla v uplatňování zdržována, vynésti o ní rozsudek dílčí, není-li započítávaná pohledávka s ní zrovna v právní souvislosti (§ 391 c. ř. s.). Nižší stolice však místo by se byly podle předpisu platného zákona zachovaly, nakládají s věcí tak, jako by byl ještě t. zv. účetní proces podle § 109 a násl. Josefínského soudního řádu, kde tomu skutečně tak bylo. Ovšem bude třeba vzíti z úřadu (§ 240 třetí odstavec c. ř. s.) na přetřes otázku, zda a pokud předmět námítky započtení nebude totožným s předmětem žalob mezi těmiž stranami Ck VII 303/27, Ck Va 10/27 a Ck Va 13/27, zvláště s předmětem první žaloby, kde žalovaný žaluje za vedení hospodářství 45.000 Kč, kdežto podle jeho žalobní odpovědi v tomto sporu jde rovněž o jeho nároky z vedení hospodářství (viz plenární usnesení čís. 7905 sb. n. s.).

Čís. 9394.

Závaznost odsuzujícího trestního rozsudku (§ 268 c. ř. s.) není omezena na určitý případ ani na určité osoby, nýbrž jest zcela všeobecná, pokud jde o soukromoprávní nároky, kýmkoliv a proti komukoliv odvozené z trestného činu, jehož se týkal odsuzující rozsudek.

V dovolání nelze napadati postup prvního soudu při provedení znaleckého důkazu, usnesl-li se soud na postupu »ve smyslu návrhu stran«